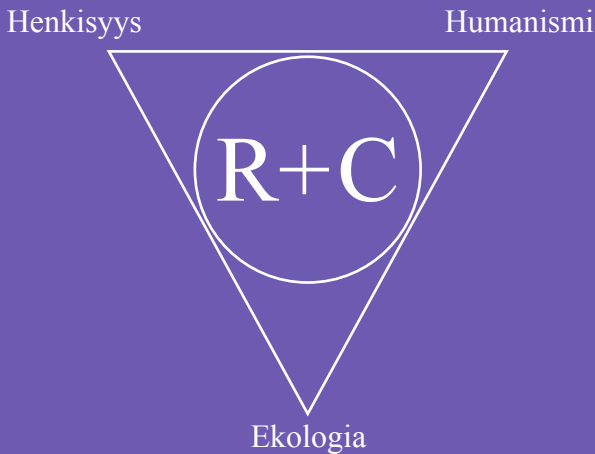

MANIFESTO

Appellatio Fraternitatis Rosae Crucis 1614 - 2014

Salutem Punctis Trianguli !

Vuonna 1614 ruusuristiläiset tulivat julkisuuteen julkaisemalla ”*Fama Fraternitatis*”- Manifestin. Neljäsataa vuotta myöhemmin me, Muinaisen Mystisen Ruusuristin Veljeskunnan Korkeimman Neuvoston edustajat kutsumme hyvän tahdon miehiä ja naisia liittymään meihin ja saattamaan ihmiskuntaa sopusointuun itsensä, luonnon ja Jumalallisen kanssa. Siksi saatamme tämän ”Appellation” henkisyyden, humanismin ja ekologian suojelukseen...

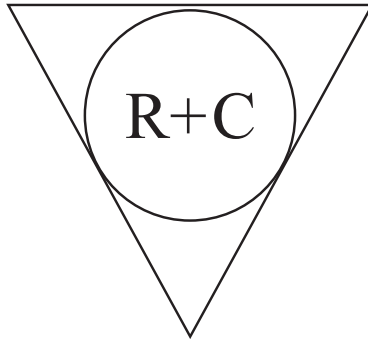

Niin tapahtukoon!

Antiquus Mysticusque Ordo Rosae Crucis

MANIFESTO

Appellatio
Fraternitatis Rosae Crucis

Ensimmäinen painos: Tammikuu 2014

Kaikki oikeudet pidätetään

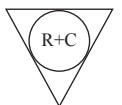
MANIFESTI

Hyvä lukija,

Vuonna 1614, neljäsataa vuotta sitten, salaperäinen Veljeskunta teki itsensä lähes samanaikaisesti tunnetuksi Saksassa, Ranskassa ja Englannissa julkaisemalla manifestin nimeltä ”Fama Fraternitatis Rosae Crucis”. Manifestissa vaadittiin universaalia uudistumista sekä uskonnollisissa, poliittisissa, filosofisissa, tieteellisissä että taloudellisissa piireissä. Historioitsijoiden mukaan tilanne oli tuohon aikaan siinä määrin kaottinen monissa Euroopan maissa, että avoimesti puhuttiin ”Euroopan kriisistä”.

”Fama Fraternitatis”- manifestia seurasi kaksi muuta: ”Confessio Fraternitatis” sekä ”Chymical Wedding of Christian Rosenkreuz”, jotka julkaistiin vuonna 1615 ja 1616. Näiden kolmen manifestin kirjoittajat väittivät kuuluvansa Ruusuristin Veljeskuntaan ja Tübingenin piirin mystikoihin. He kaikki olivat kiinnostuneita hermetismistä, alkemiasta ja kabbalasta. Joitakin vuosia myöhemmin, vuonna 1623 tämä Veljeskunta teki itsensä tiettäväksi vielä kerran kiinnittämällä mysteerisiä sanomia Pariisin seiniin: ”Me, Ruusuristin Korkeimman Kollegion edustajat, jäämme näkyvästi ja näkymättömästi tähän kaupunkiin Korkeimman ...suosiolla...”

Tämän Vetoimuksen tarkoituksena ei ole tuoda esille Ruusuristin historiaa eikä opetusta, vaan haluamme tällä tavoin muistaa Ruusuristin Veljeskunnan ensimmäisen, ”Fama

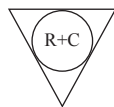

Fraternitatis”- Manifestin neljäsatavuotisjulkaisua historiallisessa mielessä. Sana ”historiallinen” liittyy tähän siksi, että perinteen mukaan Veljeskuntamme sai alkunsa muinaisen Egyptin 18. dynastian mysteerikouluista. Kuuluisa 1600-luvulla elänyt ruusuristiläinen Michael Maier mainitsee eräässä teoksessaan: ”Alkuperämme on peräisin egyptiläisiltä ja brahmalaisilta, Eleusiin ja Samothraken mysteereistä, Persian maageilta, pythagoralaisilta ja arabeilta.”

Perinteillemme uskollisena julkaisimme vuonna 2001 Manifestin nimeltä ”Positio Fraternitatis Rosae Crucis”, jossa ilmaisimme käsityksemme suhteessa ihmiskuntaan sen perustoimintojen, talouden, politiikan, teknologian, tieteen, uskonnon, moraalin, taiteen jne. pohjalta unohtamatta myöskään sen tilannetta ekologisessa mielessä. Joidenkin historioitsijoiden mukaan tämä vuonna 2001 ilmestynyt Manifesti kuuluu aiemmin julkaistuihin ja sen ovat lukeneet miljoonat ihmiset ja monille siitä on tullut pohdinnan ja meditaation lähde. Joissakin maissa opiskelijoita on kehoitettu lukemaan se ja toisissa se on asetettu yleisön saataville kunnallisiin ja kansallisiin kirjastoihin. Lisäksi monet ovat laittaneet sen internetiin.

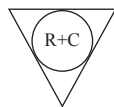
Neljä vuosisataa ”Faman” ja kolmetoista vuotta ”Position” jälkeen meistä on alkanut tuntua taas kerran tarpeelliselta ilmaista erityinen huolemme ihmiskunnan suhteen. Aika todella kuluu, mutta tulevaisuus, joka tulee esiin vuosi vuodelta, vuosikymmen toisensa jälkeen, on edelleen suuri huolen aihe. ”Kriisi”, kuten sitä yleisesti nimitetään, näkyy yhä selvemmin monissa maissa.

Siitä huolimatta emme ole pessimistisiä emmekä myöskään ennusta tuhoa tulevaisuuden suhteen. Joulukuussa 2011 ilmes-tyneessä julkaisussa ”Rosicrucian Prophecies” kirjoitimme tästä aiheesta: ”Olemme optimistisiä tulevaisuuden suhteen... Vaikeat ajat, joita olemme ylittämässä, muodostavat välttämättömän ylimenovaiheen’, jonka tarkoituksena on saattaa ihmiskunta henkistymään ja syntymään uudelleen.”

”Position” tavoin ”Appellatiota” ei ole tarkoitettu pelkästään eliitille, vaan kaikille niille ihmisille, jotka kuultuaan sen julkaisemisesta, ovat päättäneet lukea sen. Joidenkin mielestä se voi lietsoa pelkoja, kun vuorostaan toiset pitävät sitä utopistisena. Tarkoituksena ei ole myöskään olla dogmaattinen eikä ideologinen. Sen avulla haluamme aivan yksinkertaisesti esittää ajatuksia, jotka eivät sinänsä ole mitään erikoisia etenkin ruusuristiläisille, vaan mielestämme kehottavat enemmän kuin koskaan ajattelemaan perusteellisesti. Tosiasiassa haluamme lähettää vetoituksen henkisyyden, humanismin ja ekologian puolesta, jotka mielestämme ovat ihmiskunnan ehtoja, jotka tulee uudistaa kaikilla tasoilla, jotta ihmiskunta saavuttaisi toivomansa onnen.

A.M.O.R.C.in Korkein Neuvosto

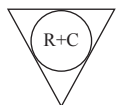

VETOOMUS HENKISYYDEN PUOLESTA

Käsityksemme mukaan monissa maissa vallitseva kriisi ei ole pelkästään sosiaalista, taloudellista tai rahaa koskeva, vaan kyse on sivilisaatiota koskevan kriisin seurauksista laajemmassa mielessä. Toisella tapaa ilmaistuna itse ihmiskunta on kriisissä. Mutta millaisessa? Vaikka osittain vastasimme tähän kysymykseen ”Positiossa”, meistä tuntuu myös nyt tarpeelliselta selvittää sitä. Filosofiamme ja ihanteittemme mukaan se on sekä ruusuristiläisiä että muita kansalaisia koskeva velvollisuutemme. Päinvastoin kuin ruusuristiläisistä saatetaan ajatella, henkisyteen liittämämme tärkeys ei ole koskaan peittänyt materiaa kohtaan tuntemaamme kiinnostusta, koska etsintämme kaukaisena päämääränä on aina ollut elämän mestaruuden saavuttaminen.

Ensiksikin ajattelemme ihmiskunnan olevan henkisessä kriisissä. Mielestämme tälle selvälle tosiasialle on kaksi perussyötä. Monia vuosisatoja sitten perustetut suuret uskonnot eivät enää vastaa nykyajan naisten ja miesten olemassaoloa koskeviin kysymyksiin, joita he pohtivat itsekseen. Niiden oppia samoin kuin niiden moraalialia koskevia käsityksiä ei enää omaksuta. Tämä selittää, miksi niistä luovutaan yhä enemmän, jolloin syntyy laaja henkinen tyhjiö, jota monetkaan eivät enää pyri täyttämään. Samaan aikaan niin sanotuissa kehittyneissä maissa yhteiskunnasta on tullut aiempaa materialistisempi, mikä houkuttelee ihmisiä etsimään onnellisuutta aineellisen omistuksen piiristä ja luonnottoman kulutuksen kautta. Tämä suuntaus on lisännyt merkittävästi rahan voimaa ja turmellut sen käyttöä, jolloin raha on lakannut olemasta väline ja siitä on tullut omistamisen päämäärä, vaikka se ei ole mitään itsessään.

Tarkoittaako tämä sitä, ettei tämän päivän uskonnoilla ole mitään tulevaisuutta? Ennen kuin vastaamme tähän kysymykseen toistamme, että kunnioitamme uskontoja ja kaikkea niiden tarjoamia jaloja asioita, jotta niiden seuraajat voivat harjoittaa uskontoaan joka päivä. Mutta, kuten sanoimme jo aiemmin, tietoisuus ja ajattelutavat

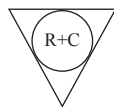

ovat ajan mittaan suuresti kehittyneet ja eri uskontojen uskontunustukset ovat vanhentuneet monien, erityisesti nuorten mielestä. Voidaan sanoa, että uskonnot eivät ole kyenneet, osanneet tai halunneet päivittää opetuksiaan ja siksi ajatteleme, että ne on tuomittu katoamaan. Kaikki mitä niistä jää jäljelle, ovat vuosisatojen aikana niille pystytetyt monumentit sekä niihin liittyvät ja pyhinä pidetyt kirjoitukset kuten Raamattu, Koraani, Upanisadit, Tripitaka jne.

Mitä raha-käsitteeseen tulee, tarkoituksemme ei ole pilailulla sen suhteen. Vaihdon välineenä se on välttämätön yhteisön elämälle. Tarvitsemme sitä materiaalista hyvinvointiamme varten ja tyydyttääksemme elämämme oikeutetut tarpeet. Mutta vähitellen siitä on tullut liian tärkeä; se määrää ja hallitsee kaikkia ihmistoiminnan alueita. Raha on saavuttanut nykyään ikään kuin uskonnollisen kulttiaseman ja sillä on luultavasti suurin määrä kannattajia kautta maailman. Asetamme valitettavasti joka päivä sen alttarille tärkeimmät eettiset arvomme (rehellisyyden, lahjomattomuuden, oikeudenmukaisuuden, yhteenkuuluvuuden jne.), niin että siitä on tullut aiempaa enemmän vääryyksien välikappale.

Edellä olevasta ei tule päätellä ruusuristiläisten puoltavan köyhyyslupauksen antamista ja että heidän mielestään materiaallinen maailma ei sovi yhteen henkisyyden kanssa. Maan päälle ilmestymisestään lähtien ihmiset ovat pyrkineet parantamaan elinolosuhteitaan ja olemaan onnellisia. Tämä taipumus on syvällä heidän luonteessaan ja liittyy siihen, mitä nimitämme ”evoluutioksi”. Tämä ei tarkoita, että elämän päämääränä olisi tulla rikkaaksi, mutta ei ole myöskään luonnollista tai normaalia toivoa olevansa köyhä. Aineellinen tai taloudellinen puutteenalaisuus ei tee ihmisestä parempaa eikä se ole henkisen evoluution kriteeri sen enempää kuin rikkaana oleminenkaan.

Näkökantomme on, että onnellisuus johon ihmisolennot tähtäävät on enemmän tai vähemmän tietoinen tasapaino materiaalisen ja henkisen välillä eikä pelkästään toinen tai toinen. Tästä syystä jokainen

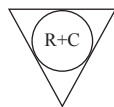

pelkästään henkisyttä tavoitteleva yksilö, joka keskittyy siihen siinä määrin, että riittää itseltään elämän lailliset ilot, ei voi olla onnellinen. Sama koskee myös jokaista, joka tekee aineellisesta omistamisesta hyvänolon tunteensa ainoan perustan. Tämä selittää sen, miksi monet varakkaina pitämämme ihmiset voivat olla syvästi onnettomia, sillä he kärsivät sisäisestä tyhjiydestä, mitä ”kaikki maailman kultakaan” ei voi täyttää. Tunneimme sanonnan ”raha ei tuo onnea”, vaikkakin se voi, todella, myötävaikuttaa siihen.

Jos oletamme, että ihminen ei ole pelkkä fysikaaliskemiallisten prosessien avulla hengissä pysyvä aineellinen olento, vaan hänellä on sielu, voimme helposti tajuta hänen tarvitsevan myös tietyn määrän henkistä ravintoa. Mutta mitä henkisyys on? Edellä kerrotun mukaan henkisyys ylittää uskonnollisuuden. Toisin sanoen se ei rajoitu uskomaan Jumalaan ja noudattamaan uskonnollista uskontunnustusta, olipa se miten ylevä tahansa. Sen sijaan henkisyys etsii olemassaolon syvempää tarkoitusta ja vähittäistä itsemme parhaan puolen heräämistä meissä itessämme. Tämä tarkoituksen ja heräämisen etsiminen on kadoksissa, mikä selittää nykyään vallitsevan kaoottisen maailman tilanteen ja toivottomuuden, mihin se on vajonnut viimeisten vuosikymmenien aikana.

Suuri osa kaikkien maiden ja kansojen ihmisistä kokee olevansa kuin pimeässä tunnelissa, josta kukaan ei näe ulospääsyä, eivät myöskään he, jotka ohjaavat ja hallitsevat. Edelleenkin he eivät tiedosta että valo, jonka he toivovat ilmestyvän, voi tulla vain heistä itsestään eikä mistään ulkoisesta lähteestä. Tämä johtaa meidät takaisin henkisyyteen ja tarpeeseen tarkastella jotain muuta kuin materialismia ratkaistaessa ihmiskunnan edessä olevia ongelmia. Saatat olla yksi heistä, jotka eivät hyväksy sielun olemassaoloa ja sinulla on tietenkin oikeus uskoa niin. Jos ajattelet näin, salli meidän kysyä sinulta seuraavat kysymykset ja vastaa niihin itseksesi:

. Miten selität käsitteen, joka yleisesti tunnetaan ”omantunnon äänenä”?

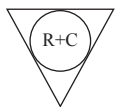
. Miten selität inhimilliset taipumukset, kuten hyväntahtoisuuden, jalouden, myötätunnon ja rakkauden?

. Ajatteletko, että kauneimmat taideteokset, olivatpa ne maalauksia, veistoksia, musiikkia tai jotain muuta, ovat lähtöisin vain niiden luoneiden mielestä?

. Miten selität, että kun miljoonat miehet ja naiset kaikkialla maailmassa ovat kokeneet kliinisen kuoleman ja tulleet takaisin elävien kirjoihin, he muistavat ”tuolla puolen” näkemänsä ja kuulemansa?

. Uskotko todella, että ihmiskunnan tuntemat suuret ajattelijat ja filosofit pitäisivät sielua päivänselvänä totuutena, jos sen olemassaolo olisi vain illuusiota?

Jokaisella ihmisellä on aivan varmasti sielu. Meidän näkökulmastamme katsottua juuri tämä tekee meidät jokaisen tietoiseksi olennoiksi, kykeneväksi ajattelemaan ja kokemaan tunteita. Ihmisluonteen parempi puoli sijaitsee sielussa. Jos elämme täällä Maan päällä, tapahtuu se juuri sen vuoksi, että tietoisuutemme heräisi havaitsemaan sielun hyveet ja oppisimme ilmaisemaan niitä arvioissamme ja käytöksellämme. Onnetonta kyllä, liian harvat ihmiset, uskovaiset mukaan luettuna, kääntyvät sielun puoleen. Tämä selittää pahantahtoisuuden, kärsimättömyyden, itsekkyyden, mustasukkaisuuden, ylpeyden ja vihan ilmenemisen maailmassa ja kaiken sen, mistä ovat lähtöisin epäoikeudenmukaisuus, ristiriidat, epäarvoisuus ja kärsimys. On totta, että kun hyvä puuttuu, paha yksin vallitsee ja juurtuu samalla ihmisen käyttäytymiseen. Siksi paha ei ole Jumalan työtä eikä myöskään paholaisen, jota ei koskaan ole ollut olemassakaan kuten ei pahoja henkiäkään, joiden luullaan palvelevan paholaista.

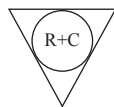

Entä sitten Jumala? Satojen vuosien ajan uskovaiset pitivät Häntä ihmismuotoisena Olentona, joka istui jossain taivaassa ja määräsi koko ihmiskunnan kohtaloista. Pyrkiäkseen miellyttämään Häntä ja saadakseen Hänen suosionsa ihmiset seurasivat ja edelleen seuraavat uskontojensa ohjeita, joilla on perustansa niiden pyhissä kirjoissa. Mutta nähtävästi usko Jumalaan ja Jumalan inspiroima uskontunustus ei riitä takaamaan onnellisuutta. Muutoin tuhannet miljoonat uskovaiset ihmiset kautta maailman olisivat onnellisia ateisteja lukuun ottamatta. Kuitenkaan asian laita ei ole näin. Tämä tarkoittaa, että jokaisen ihmisen tavoittelema onnellisuus on uskonnon tuolla puolen. Se on henkisyudessa, kuten aiemmin sanoimme.

Ennen kuin puhun omasta Jumala-käsitteestämme, kerron sinulle miksi ajattelemme Hänen olevan olemassa ja miksi pidämme ateismia, joka on itsessään kunnioituksen arvoinen, virhepäätelmänä.

Olemmepa uskovia tai ei, emme voi silti kieltää universumin olemassaoloa. Siten rationaalisesta näkökulmasta ajatellen universumin taustalla on luominen. Maailmankaikkeutta hallitsevat tutkijoiden ihailemat lait, jolloin siitä seuraa, että luomisen aiheuttaja on äärimmäisen intelligentti. Tästä syystä, miksi emme samaistaisi sitä Jumalaan ja näkisi Häntä absoluuttisena ja persoonattomana Intelligenssinä, joka on Luomisen taustalla? Muistamme, että universumi oli alun perin kooltaan vain atomin kokoinen energiakeskus, joka sisälsi potentiaalisesti kaikki galaksit, tähdet, planeetat ja nykyiset taivaankappaleet, myös Maapallon.

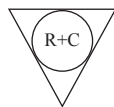
Todellinen kysymys, jota voimme kysyä itseltämme, ei koske Hänen olemassaoloaan tai ei- olemassa oloaan, vaan sitä, miten Hän puuttuu ihmisten elämään. Oman näkemyksemme mukaan Hän tekee sen siinä laajuudessa, missä määrin kunnioitamme niitä lakeja, joiden kautta Hän ilmenee universumissa, luonnossa ja ihmiskunnassa itsessään. Tämä tarkoittaa näiden lakien tutkimusta, mille ruusuristiläiset ovat aina omistautuneet. Huomaat, että tämänkaltainen lähestyminen

kohti Jumalaa ja sitä roolia, mikä Hänellä on olemassaolossamme, on enemmän tieteellistä kuin uskonnollista. AMORC todellakaan ei ole koskaan vastustanut tiedettä, vaan päinvastoin. Tästä syystä Ruusuristin Kansainväliseen Yliopistoon, jota AMORC on tukenut 20. vuosisadan alusta lähtien, kuuluu fyysisten tieteiden osasto.

Enemmän kuin koskaan on nyt aika siirtyä uskonnollisuudesta henkisyYTEEN, mikä tarkoittaa lopullisesti Jumalaan uskomisen korvaamista jumalallisilla laeilla, joilla tarkoitamme universaaleja lakeja, luonnon lakeja sekä henkisiä lakeja. Etsimäämme hyvinvointiin liittyy myös materiaallinen taso ja tämä hyvinvointi on löydettävissä tästä tiedosta ja siihen liittyvästä viisaudesta. Muinaisen ruusuristiläisen ajattelman mukaan ”ihmisen tulee vapauttaa itsensä tietämättömyydestä ja pelkästään vain tietämättömyydestä”. Tietämättömyys on todellakin alkulähde pahimmille asioille, joita ihminen voi tehdä itselleen, muille ja ympäristölleen. Tietämättömyys on myös erilaisten taikauskosten lähde, joka halventaa ihmisyyttä ja estää sitä löytämästä täydellistä toteutumistaan. Joten anna elämällesi henkinen suunta. Toisin sanoen, älä ole pelkästään elävä esine, vaan elävä sielu.

Pidät luultavasti näkökantaamme sekularismina, maallistumisena. Niin kauan kuin itäiset ja läntiset, klassiset tai modernit uskonnot perustuvat dogmeihin ja ne on rakennettu itsevaltaisten järjestelmien mukaisesti, pidämme maallistumista välttämättömänä, jotta yhteiskunta säästyisi kaikilta teokraattisilta poikkeamilta. Näin ollen toivomme, että on tuleva aika, jolloin henkisyys, tiedon ja viisauden lähteenä, tulee normaaliksi käytännöksi ja kansalaiselämän tilaksi. Sen jälkeen politiikasta tulee yhtä filosofian kanssa ja sitä inspiroi ”viisauden rakastaminen”, kuten se oli Kreikan sivilisaation aikoihin. Muistakaamme, että Kreikka oli demokratian kehto ja tasavaltaisuuden mielikuvan alkuperä kaiken muun ohessa. Muistakaamme, että suurin osa Kreikan filosofiista oli henkisyysden kannattajia.

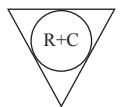

VETOOMUS HUMANISMIN PUOLESTA

Jos sinua ei kiinnosta kutsumme henkisyteen, silloin pyydämme sinua toimimaan humanistisesti jokapäiväisessä elämässämme. Syyskuussa 2005 AMORCin julkaiseman ihmisen velvollisuuksia koskevan ”Ruusuristolaisen julistuksen” artikla 10 mukaan: ”Jokaisen ihmisen velvollisuus on kohdella koko ihmiskuntaa omana perheenään ja käyttäytyä kaikissa olosuhteissa ja kaikkialla maailman kansalaisena. Tämä tarkoittaa sitä, että ihminen tekee humanismista oman käyttäytymisensä ja filosofiansa perustan.” Onhan selvää, että jos kaikki ihmisolennot toteuttaisivat tämän velvollisuutensa toinen toistaan kohtaan, sana ”humanismi” toteutuisi kaikessa merkityksessään ja ilmenisi elävänä ihmisveljeskunnan piirissä ja maan päällä ja sitä harjoitettaisiin jalosti ja universaalisesti. Silloin voimme ajatella rauhan vallitsevan kaikkien kansojen ja kansallisuuksien kesken.

Mutta mitä ”humanistina eläminen” tarkoittaa? Ensiksi, se sisältää ajatuksen, että kaikki ihmisolennot ovat veriveljiä ja -sisaria keskenään ja heidän keskinäiset eroavuutensa ovat puhtaasti pinnallisia. Tästä syystä emme kannata sitä dogmia, että koko ihmiskunta on peräisin kahdesta ihmisestä, jotka Vanhan Testamentin mukaan olivat nimeltään Adam ja Eeva. Ontologisesti sekä tieteellisesti arvioituna tällä näkemyksellä ei ole perusteita. Verisukulaisuuden vuoksi tämä linja olisi todellakin nopeasti johtanut fyysiseen ja mentaaliseen heikentymiseen. Näkemyksemme mukaan ihmisolentojen alkuperä on eläinkunnassa, mikä itse on läpikäynyt äärimmäisen pitkän ja hitaan evoluutioprosessin ilmaannuttuaan ensimmäisen kerran Maapallolle. Joka tapauksessa meillä ihmisillä on sama genomi ja suonissamme virtaava veri on pohjimmiltaan samaa. Me olemme enemmän kuin veljeskunta, me muodostamme ihmiskunnan.

Kuten tiedätte, jotkut antropologit viittaavat kolmeen ja jopa neljään rotuun; valkoiseen, keltaiseen, mustaan ja punaiseen. Muutamia vuosia sitten useimmat tutkijat luopuivat tämänkaltaisesta erottelusta, sillä he halusivat käyttää kokonaiskäsitettä ihmiskunta.

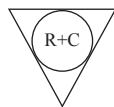

Halusivatko he ehkä täten poistaa rotuerottelijoilta kaikki todisteet fysiologisesta luonnosta? Ei tarvitse kuitenkaan olla rasisti havaitakseen, että on olemassa useita ihmisrotuja. Sitäkään ei voida kieltää, että eurooppalaiset, aasialaiset ja afrikkalaiset ovat ihmisiä, jotka voidaan helposti erottaa toisistaan. On rasistista sanoa ja ajatella yhden rodun olevan toista parempi, erityisesti sen rodun, johon itse kuulumme. Tosiasia on, että todellinen humanisti ajattelee kaikkien ihmisolentojen olevan yhden ja saman eli ihmiskunnan monia soluja.

Toisin sanoen hän on suvaitsevainen eikä käyttäydy ikään kuin olisi toisen yläpuolella. Tämä on merkinä älykkyydestä, koska suvaitsemattomuus kaikissa muodoissaan on yleensä merkki typeryydestä tai kopeudesta. Valitettavasti tämä heikkous tai vika tarkemmin sanottuna on yksi yleisimmistä heikkouksista, mikä selittää ihmisten monet keskinäiset ristiriidat.

Suvaitsevaisuudesta puheen ollen, muistamme AMORCin tunnuslauseen: ”Suurin suvaitsevaisuus täydellisimmän riippumattomuuden piirissä.” Tämä selittää, miksi meihin kuuluu kristittyjä, juutalaisia ja muslimeja ym. sekä ihmisiä, jotka eivät tunnusta mitään uskontoa. Jotkut ovat ateisteja ja kuitenkin he arvostavat Veljeskuntamme veljellistä luonnetta. Lisäksi Veljeskuntaamme on aina kuulunut naisia ja miehiä kaikista sosiaaliluokista ja lisäksi erilaisia, jopa vastakkaisia poliittisia suuntia kannattavia. Jos ruusuristiläiset kykenevät kaikkien erilaisuuksien keskellä osoittamaan keskinäistä kunnioitusta toisiaan kohtaan ja säilyttämään harmoniset suhteensa, miksi ihmiskunta ei kykenisi samaan?

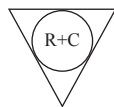
Tunnet luultavasti Jeesuksen sanat: ”Rakastakaa toisianne!” Hän selitti tällöin, ettei meidän tule tehdä muille sitä, mitä emme soisi itsellemmekään tehtävän. Olimmepa ateisteja tai uskovia ja uskonvan ollessa kyseessä seuraammepa mitä tahansa uskontoa, emme voi kieltää, että tämä käsky yksin sisältää kaiken sen ihanteellisen käyttäytymisen, jota jokaisen yksilön tulisi soveltaa suhteessaan muihin. Vaikka emme pitäisi Jeesusta henkisenä mestarina tai messiaana

tai kristinuskon julistamana Vapahtajana, jokainen meistä tunnistaa hänen olleen poikkeuksellisen humanistin. Lisäksi hän kyseenalaisti useimmat aikansa tavat kehottamalla yhteisymmärrykseen ja rauhaan ja vieläpä kehotti rakastamaan vihollisiaan.

Nykypäivän yhteiskunnasta on tullut liian yksilöllinen siinä mielessä, että jokainen ihminen on sopeutunut tähän yksilölliseen kulttuuriin. Materialismin, sosiaalisten sekä taloudellisten tekijöiden yhteisvaikutus on koetellut maailmaa useita vuosikymmeniä ja saattanut yhä useamman ihmisen ajattelemaan omaa henkilökohtaista hyvinvointiaan ja osoittamaan välinpitämättömyyttä muita kohtaan. Tämä asenne etäännyttää kansalaiset toisistaan ja saa aikaan yhteiskunnan epäinhimillistymistä. Lisäksi keskinäisen seurustelun on korvannut suora kontakti, jolloin meillä ei ole enää aikaa pitää yhteyttä tai jutella lähisukulaisten tai naapureitten kanssa. Toisaalta saatamme kehuskella, miten monia (virtuaalisia) ystäviä meillä on siinä ja siinä netissä. Mikä paradoksi! Oppikaamme jälleen juttelemaan olemalla fyysisesti yhteydessä muiden kanssa, sydäimestä sydämeen, jos ei välttämättä sielusta sieluun.

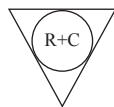
”Position” mukaan: ” Olemme havainneet hyvinvoivien ja köyhempien kansojen välisen kuilun laajentuneen. Voimme havaita saman ilmiön kaikissa maissa maan varattomien ja rikkaiden ihmisten kesken.” Tilanne on pahentunut vuosien mittaan. Kukaan humanisti ei voi alistua tämänkaltaiseen tilanteeseen, erityisesti kun köyhyys ja kurjuus eivät johdu kohtalosta, vaan ovat tulosta luonnon varojen huonosta käytöstä ja paikallisten, alueellisten, kansallisten ja kansainvälisten talouksien huonosta hoidosta. Toisin sanoen, tämä kaikki johtuu inhimillisestä itsekkyydestä ja yhteishengen puutteesta. Ja kuitenkin, tajuavatko ihmiset sen tai eivät, heidän olemassaolonsa riippuu enemmän kuin koskaan heidän omasta kyvystään tehdä yhteistyötä, ei pelkästään yhden maan kansalaisten kesken, vaan myös valtioiden kesken. Mystisesti ajateltuna voisimme sanoa, että globalisaation tuloksena kansojen karmat ovat liittyneet toisiinsa siten, ettei millään kansallisuudella ole nyt varaa pitkällä tähtäimellä olla ottamatta huomioon niitä, jotka ovat puutteen alaisia.

Pidämme edellä mainitsemaamme globalisaatiota aivan välttämättömänä ja sitä on turha vastustaa. Sen jälkeen kun ihmiskunta ilmaantui maan päälle, se on jatkuvasti laajentanut toimintaansa ja suhteitaan, ensin klaanista toiseen, kylästä kylään, maasta toiseen ja lopulta yhdeltä mantereelta toiselle mantereelle. Kuljetusten ja yhteyksien kehittyessä maailmasta on tulossa yksi valtio. Tästä luonnollisesta kehityksestä meidän tulisi olla iloisia, sillä se auttaa keskinäisen ymmärryksen ja kansojen välisen rauhan vahvistumista. Muutos on kuitenkin vasta aluillaan ja se on kohdannut kulttuurien, ajattelutapojen, talouksien ja poliittisten järjestelmien moninaisuuden, mikä kuitenkin pahentaa epätasa-arvoa. Tästä syystä ajatellaan, että sitä tulee nopeuttaa ja antaa sille humanistinen suuntaus, jolloin se koituisi jokaisen hyväksi.

Siirrytään seuraavaksi aivan toisenlaiseen aiheeseen. Yksilökeskeinen ajattelu (individualismi) ei ole ainoana esteenä ruusuristiläisten käsittämälle ja toivomalle humanisuudelle. Myös lisääntynyt koneistuminen on ollut vaikuttamassa, kun tehtaiden toimia on mekanisoitu ja robotisoitu. Niiden piti vapauttaa ihmiset heidän raskaimmista töistään. Ne ovat kuitenkin alkaneet korvata ihmisiä tehokkuuden nimissä maksimaalisen hyödyntävoittelun välineinä. Tällä tavoin laaja koneistuminen on vaikuttanut yhteiskuntaan, ei pelkästään epäinhimillistämällä sitä, vaan myös tuottamalla työtömyyttä ja siihen liittyviä sosiaalisia ongelmia. Siksi on pikaisesti ryhdyttävä toimiin, joilla töitä voidaan palauttaa koneilta ihmisille tilanteissa, missä se on inhimillistä, järkevää ja mahdollista. Meidän on murrettava materialistinen oppilause ”Aika on rahaa”.

Ihmisolennot eivät ole pelkästään veriveljiä ja -sisaria rotuun katsomatta. He ovat samasta lähteestä, Universaalista Sielusta peräisin olevia sieluelviä. He eroavat toisistaan sisäisen evoluutionsa tai saavuttamansa jumalallisen tietoisuuden asteen vuoksi. Lisäsimme tähän sen huomautuksen, että jokainen yksilö reinkarnoituu niin monta kertaa kuin on välttämätöntä tämän tietoisuuden tason ja viisauden tilan saavuttamiseksi, jota meidän on ilmennettävä Maan päällä. Jos hyväksyt tämän periaatteen tai pikemminkin tämän lain,

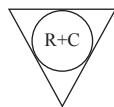

ymmärrät ne yksilöiden väliset erot, jotka koskevat heidän kypsyyttään, mielensä syvyyttä, vastuuntuntoaan ja humanismiaan. Ihmisten väliset eroavuudet johtuvat pääasiassa siitä, että toisilla on takanaan useampia inkarnaatioita kuin toisilla. Tästä näkökulmasta katsottuna kukaan ihminen ei ole toista parempi; jotkut ovat yksinkertaisesti vain muita henkisesti kehittyneempiä.

Humaanin ihmisen, uskoopa hän Jumalaan tai ei, tulee uskoa ihmisiin ja heidän kykyynsä nousta itsensä yläpuolelle osoittaakseen paremman luontonsa. Tarkastellessamme ihmiskunnan historiaa ja sen nykytilannetta meidän on kuitenkin tunnustettava, että ihmiset ovat pohjimmiltaan yksilöllisiä ja he ovat joutuneet tekemään toisilleen pahaa omasta heikkoudestaan ja lankeemuksistaan johtuen. Mutta kaiken kaikkiaan ihmiset ovat kehittyneet suuresti tietoisuudessaan. Kautta maailman yhä useammat ihmiset ovat nousseet epäoikeudenmukaisuutta ja epätasa-arvoa vastaan ja osoittaneet mieltään sotia, diktaattoreita ja totalitaarisia hallituksia vastaan, vaatineet veljeyttä, auttaneet puutteenalaisia, liittyneet luonnon suojeluun jne. Tämä tapahtuu siksi, että ihminen, kuten Platon sanoi, toivoo sielunsa vaikutuksesta hyvää, kaunista ja totta. Jokaisen meistä tulee yksinkertaisesti tulla tästä tietoiseksi ja toimia sen mukaan.

Kautta historian ihmiset ovat osoittaneet omaavansa epätavallisia kykyjä, kun he ovat etsineet ihmisluonnon jalointa ja nerokkainta puolta. Kun on ollut kyse arkkitehtuurista, teknologiasta, kirjallisuudesta, tieteistä, taiteista tai kansalaisten välisistä suhteista yksittäisessä maassa ihmiset ovat osoittaneet intelligenssiä, luovuutta, herkkyyttä, solidaarisuutta ja veljeyttä. Tämä havainto on itsessään myönteinen, koska se vahvistaa, että ihmisolennot ovat taipuvaisia tekemään hyvää ja työskentelemään kaikkien onneksi. Juuri tämän vuoksi on syytä olla humanisti ja uskoa itseensä.

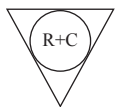

VETOOMUS EKOLOGIAN PUOLESTA

Meidän katsantomme mukaan, et voi olla humanisti olematta ekologinen. Miten todellakaan voit haluta kaikkien ihmisten olevan onnellisia, jos emme pidä huolta siitä, että säilytämme Maapallon, jolla elämme? Kuitenkin jokainen meistä tietää sen olevan vaarassa ja ihmiskunnan itsensä olevan siitä vastuussa; erilaiset saasteet, ekoympäristöjen tuhot, metsien hävitykset, eläinlajien joukkosurmat jne. Globaalin lämpenemisen osalta suurin osa tutkijoista on sitä mieltä, että ihmiskunta itse on siitä vastuussa ja vaikka ei ole sitä aloittanut, ainakin on lisäämässä sitä erityisesti kasvihuonekaasujen päästöillään. Monien tutkijoiden mukaan tämä lämpeneminen on lisännyt myrskyjen määrää ja kaikenlaisten tuhotulvien esiintymistä, mikä lopulta johtaa ihmiskunnan häviöön ja materiaaliseen tuhoon. Joka tapauksessa on selvää, että jollei lyhyellä tähtäimellä globaalisti mitään tehdä Maapalloppe tekemiemme vääryyksien korjaamiseksi, siitä tulee asuinkelvoton miljoonille ihmisille ja ehkä koko ihmiskunnalle.

Muinaisissa kulttuureissa Maata pidettiin kaikkien elävien olentojen Äitinä ja se on ollut myös Äiti Maa-kultin kohde. Nykyään vain alkuperäiskansat, kuten Australian alkuasukkaat, Amazonin intiaanit ja Afrikan pygmit, parhaiten tunnetut kansat mainitaksemme, ovat säilyttäneet tämän muistissaan. Nykypäivän ihmiset pitävät Maapalloa pelkästään erilaisten hyötykäyttöjen kohteena aina niin pitkälle, että järkevyyden raja ylittyy ja uhkaa terveyttä. Jos käytämme termiä ”terve” puhuessamme planeetastamme, se tarkoittaa että on selvää, että Maa on elävä, vieläpä tietoinen. Voimme pelkästään ajatella sen luonnossa olevia elämänvoimia ja älyä, jota se ilmentää erilaisten luontokuntiansa kautta, puhumattakaan sen kauneudesta. Tämän voi ateistikin hyväksyä ja pitää sitä luomisen mestariteoksena.

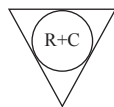
Tutkijoiden mukaan Maapallo syntyi noin neljä ja puoli miljardia vuotta sitten, elämää ilmaantui siihen noin neljä miljardia vuotta sitten ja ihminen noin kolme miljoonaa vuotta sitten. Vähemmässä

kuin vuosisadassa olemme häirinneet sen tulevaisuutta siinä määrin ja samalla omaamme, että Maapallon tilasta on tullut kansainvälisten huippukokousten kohde. Valitettavasti nämä kokoukset ovat pidättyneet lähinnä teoreettisella tasolla ja tehneet yksimielisiä päätöksiä, jotka ovat kaukana siitä, että ne muuttaisivat tilannetta. AMORC halusi nostaa Maapalloa koskevan tilanteen tiedostamista ja julkaisi vuonna 2012 ”**Henkisen Ekologian julistuksen**”, joka luettiin Brasilian senaatissa Riossa tapahtuneen kansainvälisen ”Maapalloa koskevan huippukokouksen” aikana. Samankaltaisia seminaareja on pidetty eri maissa, mutta tehdyt päätökset ovat jääneet turhiksi vallitsevassa tilanteessa, joka vain jatkuu ja toimii erilaisten sosiaalitaloudellisten eturistiriitojen ja konfliktien lähteenä.

Useimmat kehittyneistä ja rikkaimmista maista ovat hyötyneet suosiessaan talousjärjestelmää, joka on köyhdyttänyt maailman ekologista tilannetta. On selvää, että jos kehitysmaat seuraavat samaa ylituotantoon ja liialliseen kulutukseen perustuvaa talousmallia, ympäristöongelmat lisääntyvät ja pahenevat dramaattisesti. Tämä on valitettavasti nyt näiden maiden suuntaus ja kun pohtii niiden saamaa esimerkkiä, kukaan ei voi moittia niitä siitä. Tässä nykyisessä tilanteessa voimme vain toivoa, että kaikesta huolimatta ne voisivat murtaa tämän mallin ja sijoittaa sen tilalle toisen, joka liittyy yhteen ekologian ja ekonomian. Tämä on oleva mahtava ja hyödyllinen opetus koko ihmiskunnalle.

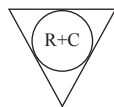
Ruusuristiläiset eivät ole uneksijoita, joiden ainoana mielenkiinnon kohteena olisi olemassa olemisen henkinen puoli. Olemme todella mystikkoja sanan etymologisessa merkityksessä, mikä tarkoittaa elämän mysteerien tutkimisesta kiinnostuneita ihmisiä, mutta toisaalta tiedämme, että meidän tulee perustaa tänne alhaalle se paratiisi, jonka uskonto sijoittaa kuoleman jälkeiseen elämään. Tästä syystä ihmisten tulee oppia hoitamaan viisaasti luonnon varoja ja niiden tuotteita, jolloin on myös välttämätöntä varmistaa, että kaikki talouden tasot ja puolet hyödyttävät kaikkia kansoja ja kaikkia niiden asukkaita tasapuolisesti, ihmisarvoa ja luontoa kunnioittaen.

Mikä voisi ohjata ihmisiä kehittämään ekologista taloutta? Johtaisiko siihen pelko tulla globaalin lämpenemisen ja siihen liittyvien luonnon katastrofien uhriksi? Nähtävästi ei, koska tavanomainen ihminen ajattelee sellaista tapahtuvan vain muille. Niin kauan kuin hän ei ole itse henkilökohtaisesti uhanalainen, hän enemmänkin säälii uhreja, ehkä jollain tapaa pyrkii auttamaan heitä ja jatkaa elämäänsä toivoen säästyvänsä tämänkaltaiselta katastrofilta. Täytyykö meidän odottaa kunnes riittävän monet ihmiset ovat tuhoutuneet ennen kaikkea kehittyneissä, vauraissa maissa, jolloin koko ihmiskunta on kasvokkain tosiasioiden kanssa? Maapallomme, Äiti Maa on siitä huolimatta hyvin sairas ja suurella ihmisjoukolla on vaarana joutua asuttavaksi kelpaamattomille alueille.

Kaikista maapallon lisääntyvistä luonnonkatastrofeista kärsivien ihmisten lisäksi on tutkijoiden mukaan todettu, että ihmisen odotuselinaika on alkanut vähitellen laskea, mikä aiemmin tasaisesti nousi useimmissa maissa. Samanaikaisesti syöpätapausten määrä on lisääntynyt. Miksi? Pääasiassa siksi, että hengittämämme ilma, vesi, jota juomme ja nauttimamme ruoka ovat raskaasti saastuneita (nitraatit, fosfaatit, torjunta-aineet, väri- ja säilöntäaineet), mitkä johtavat orgaanisiin, solu- ja vieläpä geenitason muutoksiin. Jos yhdistämme tämän siihen tosiasiaan, että alkoholin kulutus, tupakointi ja muiden aineiden käyttö on lisääntynyt räjähdysmäisesti, ei hämmästyttä, että ihmisten terveys on vaarassa lyhyellä aikavälillä.

Toinen ja suuri vaara on uhkaamassa monien yksilöiden terveyttä; tietokoneiden elektromagneettisten aaltojen, kännyköiden ja muiden elektronisten välineiden määrä. On liian varhaista arvioida elektromagneettisen saasteiden säteilymäärää, mutta ei ole epäilyttäköään, että ne ovat vastuussa erilaisista sairauksista. Ei ole kysymys kiistää näiden laitteiden hyödyllisyyttä. Kuitenkin on pidettävä huolta siitä, ettei niiden käyttö johda erilaisiin patologioihin, mikä tietää vastuunottamista heiltä, jotka valmistavat ja myyvät niitä. Edelleen monet käyttävät laitteita epäviisaasti, mistä koituu haittaa heidän

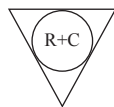

terveydelleen. Aivokasvainten määrän on havaittu lisääntyneen kännököiden tulon jälkeen, erityisesti nuorten ihmisten keskuudessa.

Lisäksi ihmiskuntaan on vaikuttamassa metafyyminen tartunta niiden kielteisten ajatusten muodossa, joita ihmiset levittävät vihamielisyyden, ilkeyden, kaunaisuuden, suvaitsemattomuuden, vihan ja kateuden ym. muodossa. Ensiksikin näillä ajatuksilla on kielteinen vaikutus niitä mielessään hautoviin ihmisiin tai jotka välittävät niitä toisille, vaikka he itse eivät olisikaan niistä objektiivisesti tietoisia. Ajan mittaan ne aiheuttavat heille kuitenkin fyysisiä tai psykologisia ongelmia, jotka voivat myös vakavasti sairastuttaa. Toiseksi ne siirtyvät kollektiiviseen piilotajuntaan täyttäen sen negatiivisilla värähtelyillä, jotka vuorostaan ruokkivat vihamielisiä, suvaitsemattomia tai kaunaisia ym. tilanteita. Sitä vastoin jokainen myönteinen ajatus hyödyttää sekä sen ajattelijaa sekä lisäksi ihmiskunnan kollektiivista tietoisuutta. Tässä mielessä ruusuristiläiset ovat harjoittaneet vuosisatojen ajan sitä, mitä he nimittävät ”henkiseksi alkemiaksi”.

Missä on sairautta, siellä on myös lääketiedettä! Se on, kuten kirurgiakin kovasti kehittynyt ja siitä on tullut tärkeä terveyden parantamisen väylä; toisaalta siihen liittyy myös heikkouksia ja jopa virheellisyksiä. Kuten muihinkin ihmisen toiminnan alueisiin siihen vaikuttaa raha, jopa siinä määrin, että sairaus on suurien lääketieteellisten ja farmaseuttisten yritysten ”rahan tekemistä”. Monien lääkkeiden tiedetään olevan lumelääkkeitä eikä niillä ole kerrottua vaikutusta. Toisaalta osalla niistä lääkkeistä, joilla on todettu olevan terapeuttista vaikutusta, on vaikeita sivuvaikutuksia. Sama koskee monia rokotuksia, joista toisten on todettu tuhoavan ihmisen immuunijärjestelmää. Toistettakoon vielä kerran; emme vastusta sen enempää lääketiedettä kuin kirurgiaakaan.

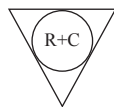
Olipa kyse lääketieteellisestä tai mistä muusta alasta tahansa, ihmisten on syytä olla lähellä luontoa. Joutuessaan eroon luonnosta he ovat katkomassa siteitään sen lakeihin ja heikentämässä omaa

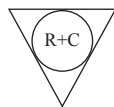
hyvinvointiaan. Tietämättömyyttään, kunnian tai maineen vuoksi he ovat pyrkineet liian kauan hallitsemaan luontoa, kun sitä vastoin heidän tulisi olla sen kanssa yhteistyössä. Itsekkyytensä sokaisemana he ovat unohtaneet, että luonnon harjoittama älykkyys on äärettömästi suurempi kuin ihmiskunnan äly ja sen vallalla ei ole todellisuudessa mitään rajoja niitä lukuun ottamatta, joita ihmiset sille asettavat. Tutkijat ovat antaneet lajillemme nimen Homo sapiens - sapiens, mikä kirjaimellisesti tarkoittaa, ”ihminen, joka tietää, että tietää”. Tämä on todella hyvin etäällä siitä tosiasiasta, että ihminen on velkaa kaikesta luonnolle eikä ole mitään ilman sitä.

Meille ihmisille Maapallomme ei ole vain planeetta, jolla elämme. Se on samalla myös meidän henkisen evoluutiomme tausta, joka sallii meistä jokaisen täydentyä eläviksi sieluiksi. Sillä on siksi sekä maallinen että taivaallinen kutsumus, jota viisaimmat ajattelijat ja filosofit ovat opettaneet kautta aikojen ja kautta maailman. Nykyisin vallitseva materialismi ja individualismi etenevät kaikkine niihin liittyvine negatiivisine tuloksineen, joilla on vaikutusta sekä ihmiselle itselleen että luonnolle, aina siihen saakka, kunnes ihmiskunta tunnistaa tämän maapalloa koskevan totuuden ja toimii sen mukaisesti. Nyt, enemmän kuin koskaan on kiire rakentaa Ihmiskunta-Luonto-Jumalallisuus-kolminaisuutta, joka on kaiken esoteerisen perinteen perusta ja sen tulisi kulttuurin itsensä omaksua. Niin kauan kuin tätä ei tapahdu, kulttuuri on nykyisessä kärsimyksen tilassaan ja kykenemätön saavuttamaan harmonista, sille määrättyä tilaa.

Me kaikki tiedämme Maapallon olevan myös koti moninlaisille eläimille, joista osa on villejä ja osa kotieläimiä. Niistä kehittyneimmillä on yksilöllinen sielu ja kollektiivinen vähemmän kehittyneillä. Todellisuudessa Universaalinen Sielu ja sen erityinen Tietoisuus on elävöittänyt kaikki elävät olennot. Kuitenkin jokainen niistä ilmentää tätä Sielua ja tätä Tietoisuutta enemmän tai vähemmän riippuen sen asemasta elämän virrassa ja sen omassa organismissa ja siksi kaikki eivät omaa samaa älyn ja sensitiivisyyden tasoa. Joka tapauksessa ei ole olemassa mitään tyhjää tilaa tai rajoja luomakunnan eri

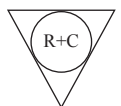
tasojen välillä, sillä niitä elvyttää sama Vitaali Voima, jolloin ne ovat osa samaa kosmista evoluutioprosessia planeetallamme. Tietenkin ihmiskunta on edennyt pisimmälle tässä prosessissa; kuitenkin se ei tarkoita, että ihmiskunnalla olisi muiden yli meneviä oikeuksia, vaan sen sijaan sillä on velvollisuuksia muita kohtaan.

LOPUKSI

Tarkoituksemme oli esittää näitä ajatuksia tässä ”**Appellatioissa**”. Uskomme todella, että meidän on siirryttävä henkiseen, humanistiseen ja ekologiseen suuntaan sekä yksilöllisessä että yhteisessä käyttäytymisessämme. Jos nyt olisi harkittava tärkein asia, se olisi ekologinen. Jos ihmiskunnan onnistuu ratkaista pitkäaikaiset sosiaaliset ja ekonomiset ongelmansa, mutta samalla Maapallosta tulee ekologisesti asuinkelvoton tai jos suurimmalla osalla sen asukkaista on siellä vaikea elää, niin mitä ajatusta on enää siellä elämisessä? Tässä kysymyksessä maiden ja kansojen hallitsijoilla on suunnaton vastuu, koska heillä on valta tehdä päätöksiä ja varmistaa jo tehdyt. Jos ihminen kadottaa kiinnostuksensa ekologiaa kohtaan eikä tee mitään luonnon säilyttämiseksi, on selvää, että tilanne edelleen huononee ja tulevat sukupolvet perivät planeetan, joka on vain varjo entisestään.

Toiselle sijalle ja ehkä nyt hämmästyttävästi, tulisi mielestämme asettaa humanismi eikä henkisyys. Ihmisten ollessa sosiaalisen elämän keskustassa ja samalla kunnioitettaessa luontoa syntyy hyvinvointia ja onnea ketään erottelematta. Tällöin näemme jokaisen ihmisen itsemme ulottuvuutena eroista ja välisistä etäisyyksistä huolimatta. Tämä ei ole helppo tehtävä, sillä meistä jokaisella on oma egomme, joka näyttää tekevän meistä yksilöllisiä, mikä saattaa meidät asettamaan omat mielenkiintomme tai perheemme tai niiden ihmisten mielenkiinnon kohteet, joihin olemme kiintyneitä, muiden meille erilaisten edelle. Äärimmillään tämä egoistinen, jopa itserakas asenne voi olla yksilöiden välisen erottelun, poistamisen, jakamisen, ulossulkemisen ja muiden hylkäämisen muotojen syynä. Asteikon toisessa päässä oleva humanisuus on synonyymi suvaitsevaisuudelle, huolenpitämiselle, ylevämielisyydelle, empatialle; yhdellä sanalla ilmaistuna, veljeydelle. Se perustuu ajatukselle, että kaikki ihmisolennot ovat maailman kansalaisia.

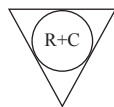

Tarve toimia ekologisesti ystävällisesti on suhteellisen selvä, kun ajattelee, missä tilassa planeettamme on. Samalla tavoin jokainen suhteellisen sensitiivinen, älykäs yksilö voi ymmärtää, miksi humanistina oleminen on hyvä asia, vaikkapa itse ei olekaan humanisti. Toisaalta periaatteessa ei ole mitään objektiivista syytä olla henkinen, erityisesti koska on mahdotonta osoittaa sielun ja Jumalan olemassaoloa myöskään ruusuristiläisten antamassa merkityksessä. Vaikka pidämme henkisyttä olennaisena perustana onnen ja elämän täyden arvon saavuttamiseksi, ymmärrämme myös ateistia. Meille on selvää, etteivät Maa ja ihmiskunta ole täällä sattumalta, vaan ovat osa ylimaallista Suunnitelmaa. Tästä syystä voimme tarkastella luomista ja ihmetellä olemassaolon syvempää merkitystä. Sellaisina me olemme sekä Kosmisen Evoluution tekijöitä että katselijoita, evoluution selaisena kuin se ilmenee kosmoksessa ja planeetallamme.

Olet ehkä ekologi ja humanisti, mutta et henkisesti suuntautunut? Ja jos olet pohjimmiltasi materialisti, tämä tarkoittaa, ettet ehkä usko Jumalaan, mutta ainakin uskot luontoon ja humanisuuteen ja tämä on sekä kunnioitettavaa että kiitettävää. Tavallisesti erotellaan käsitteet materialisti ja ateisti. Edellinen pitää yleensä materiaalisia ominaisuuksiaan ihanteena, jota varten hän elää, usein luonnon tuhoksi ja välittämättä muista. Jälkimmäinen on yleensä (uskon) kannattaja, vaikka hän ei tiedä sitä tai hän on menettänyt uskonsa uskonnollisessa mielessä. Joka tapauksessa ajattelemme, että henkisyys (eikä uskonnollisuus) on itsessään humanismin ja ekologian vaikuttaja, suuntaaja, kuten edellä selitimme, se perustuu tietoon jumalallisista laeista, luonnon, universaalisten ja henkisten lakien merkityksessä. Jokainen, joka hakee tätä tietoa, vaikka hän ei olekaan vielä saavuttanut sitä, on luonteeltaan idealisti.

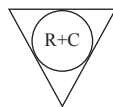
Antropologien mukaan ”moderni” humanismi ilmaantui noin kaksisataatuhatta vuotta sitten. Ihmisikään verrattuna se tuntuu hyvin vanhalta. Evoluutiosykliden termein se on kuitenkin vasta keskenkasvuinen ja osoittaa lapsuudelle tyypillisiä ominaisuuksia; se hakee identiteettiään, etsii kohtaloaan, on huoleton ja vieläpä

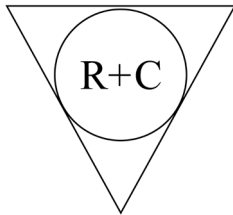
vastuuntunnoton, kuvittelee olevansa kuolematon, hemmottelee itseään kohtuuttomasti, hylkää järkipuheen ja halveksii tervettä järkeä. Tämä kehitysvaihe kaikkine vaikeuksineen, yrityksineen ja epäonnistumisineen, menestyksineen ja toiveineen on välttämätön siirtymävaihe, jonka kautta se kasvaa, kypsyy ja lopulta saavuttaa täydellisyyden. Mutta tätä varten sen pitää tulla aikuiseksi.

Loppupäätelmänä ja kaiken edellä olevan valossa enemmän kuin koskaan toiveemme on, että ihmiskunta ottaa henkisen, humanistisen ja ekologisen suunnan, niin että se voi syntyä uudelleen ja antaa tietä joka tasolla uudistetulle ”uudelle humanismille”. 1600-luvun ruusuristiläiset olivat jo kehottamassa tähän uudistumiseen julkaisemalla ”Fama Fraternitatis”- manifestin. Heitä hylkivät tuon ajan uskonnolliset, poliittiset ja ekonomiset konservatiivit ja hyväksyivät vain vapaa-ajattelijat. Maailman nykytilanteen valossa meistä tuntuu hyödylliseltä ja välttämättömältä uudistaa tämä vetoamus siinä toivossa, että tällä kertaa se saisi suotuisan vastauksen.

Niin tapahtukoon!

Sinetöity 6. tammikuuta 2014

Ruusuristivuosi 3366

